

Kauflunde-Gamborg Lokalhistoriske Arkiv 2023

**FDF - FPF Gamborg
1950 - 2014**

**Arkivets adresse: Assensvej 179,
Åbningstid: Hver tirsdag kl. 19.00-21.30,
eller efter aftale**

Hjemmeside: www.kau-gam.dk Mail: arkiv@kau-gam.dk
ISSN: 1399-1620

Medlemskontingent:

Enkelte medlemmer 50 kr.

Par 100 kr.

Bedes indbetalt på Reg.nr. 0755 – 3224388089

Eller mobilepay 21930

Venligst husk at anføre navn og adresse ved betaling

Så gik der et år mere i Arkivet

Som sagt et år mere og vi skriver nu 2023, næsten uden Corona og andet utøj bortset fra lidt ballade i det østlige Europa med de følger, det giver.

Vi havde Arkivernes Dag den 12. november 2022 som var godt besøgt. Vi havde fornyet udstillingen med fotos af Gamborg og Svenstrup set fra luften.

Bestyrelsen har deltaget i diverse kurser med svingende tilfredshed, men det skyldes, tror jeg, at der er meget stor forskel på vores kunnen med arkivarbejde, arkibas5 o.l.

Vi har medarbejdere der har flere årtiers erfaring og andre som er forholdsvis nystartet i arkivet, f.eks. næstformand og formand, her er der virkelig plads til forbedringer i forhold til registrering af indkommet materiale, for os er det meste jo nyt.

Efter en vellykket generalforsamling konstituerede bestyrelsen sig som, ja – der var ingen ændringer og for dem der ikke kan huske tilbage i tiden, er bestyrelsen oplistet bag i vores nye folder.

Vores folder 2023 beskæftiger vi os med FDF/FPF i Gamborg gennem tiderne fra maj 1950 til kredsen lukkede og huset, Gamborg skole, blev solgt til driftige mennesker i byen, et fantastisk initiativ som sikrede at bygningen blev til fælles gavn og glæde.

Vi har fået en ”ny” medarbejder, Thorben Iversen, som kommer fra arkivet i den gamle Ejby kommune, han er vældig god til sortering, oprydning o.l. Så er der donationer til arkivet, vil han være den der sortere det indkomne materiale.

Skulle der gå en dansklærer fra folkeskolen, gymnasielære, journalist eller en med sans for det skrevne ord mangler vi en til at hjælpe med den årlige folder, kan vedkommende evt. få titlen som chefredaktør.

Jeg vil gerne sige tak til en aktiv bestyrelse og til medarbejdere i arkivet, en særlig tak til ”gamle” FDF/FPFere, der har været med til at skrive i folderen og sørget for nuværende udstilling er kommet op at stå.

Kildemateriale til folderen, er bl.a. fra FDFs Gamborg jubilæumsskrift fra 3. maj 2000.

Generalforsamling i arkivet der tirsdag den 25. april 2023.

P.A.V
Jens Jørgensen

Kurt Andersen og Eigil Andersen

FDFere i 1950-erne

En fortælling fra 2 spejderdreng, så langt tilbage i 1950-erne, som vi kan huske efter bedste hukommelse).

Spejdermøderne foregik i Præstegårdens spisestue ved Th. Stamer. Vi mener, at kan huske, at der var 20-25 drenge. Mødet blev holdt i stuen omkring mahognibordet, der trods adskillige henstillinger om ikke at hænge på bordet alligevel brast sammen.

Halvdelen af beløbet til anskaffelse af uniformerne blev tjent af spejderne ved opsamling af kartofler ude på Svinø for Eskild.

Kurt Andersens første spejderlejr var til Højbjerg på Fyns Hoved i juli 1951. Turen foregik ved, at Stamer kørte til "Røjlegrisen", derfra videre med tog via Odense.

Af andre spejderlejre, kan vi huske lejrene i Kasmose (Røjleskov), på Middelgrunden og i Eskilds skov på Svinø.

Vores største spejderoplevelse var Marselisborglejren i 1957. En meget stor lejr, hvor vi var inddelt i kredse med køkken- og teltlejr. Der var også dengang kongebesøg i lejren.

En episode fra Marselisborglejren, var toiletforholdene: En lang gravet kanal, hvor man sad på uhøvlede forskallingsbrædder, med halmmåtter som skillerum i starten. Sidste dag på lejren tabte jeg tegnebogen i renden (ca. 1,5 meter dyb). Jeg blev herefter hejst ned i renden af 2 kammerater, en i hvert ben, hvorefter pungen var erobret tilbage. Godt de ikke gav slip!

Efter at Stamer flyttede til Odense, indrettes der patruljerum i et karlekammer hos Eskild, som herefter blev kredsleder. Som hjælpeleder var Jørgen Munk (bornholmer, med arbejde ved Johs. Tømmer, Kauslunde) samt Kurt Andersen, der havde hver sin patrulje. Kurt var patruljefører for "Sputnikkerne". Kurt har afleveret patruljebogen til Jørgen Roskvist, som kan give alle relevante oplysninger fra dengang.

Af enkeltepisoder kan vi huske:

-Ved en væbnertur, som Kurt, Birger Andersen og Jørgen Munk var på til Fynshoved, skulle der gås efter kompas. Det kneb med parallelforskydningen, så turen kom til at gå gennem Odense Fjord, hvorved der blev tabt tid.

-Som hjælp til Eskild for sit store arbejde, var vi en lørdag nede at hjælpe hele dagen med roearbejde, for på den måde at få skik på landbruget.

-Vi var på lejr på Middelgrunden, hvor vi bl.a. fik diplom for at vende pandekager i luften.

Eigil Andersen stoppede i 1959 pga. læreplads

Kurt Andersen stoppede i 1960.

Axel Hansen og Christian Rasmussen

FDFere i 1960erne

Omkring 1961, da jeg kom med i FDF, holdt vi møderne ved Eskild Gormsen. De indendørs møder blev holdt i Eskilds folkestue, men når foråret kom og vejret var til det, gik eller kørte vi ud på Svinø til Eskilds skov og eng. Disse møder sluttede dog ved Eskild med en historie og sang.

Midt i 60'erne flyttede vi møderne ud på Hyllehøjskolen. Eskild holdt som kredsleder, så i stedet fik vi Finn Østergård, der kom fra FDF i Middelfart.

Der gik ca. 2 år, så overtog vi skolestuen i Gamborg, byggede den lidt om, så indgangen blev flyttet fra gårdsiden til der, hvor den er i dag. Der blev muret skorsten og sat kakkelovn op, så vi kunne holde varmen. Jørgen (graver) fra Gl. Landevej var i tømrerlære, så han klarede det med døren og vinduerne. Finn Johansen fra FDF Middelfart murede skorstenen.

På dette tidspunkt blev kredsmøderne holdt i Væbnerborgen, som den gamle skolestue blev omdøbt til. Ligeledes fik kredsen tildelt sin fane efter ansøgning til Danmarkssamfundet. Fanen har været flittigt brugt i forbindelse med kredsens arrangementer – Og i øvrigt også da den daværende kredsleder, Finn Østergård, blev viet i Vejle Kirke.

En del af lejrlivet blev afholdt på engen, hvor der i dag står en mindesten for marsvinejægerne på den vestlige ende af Svinø. Her blev hvert år, som fast tradition afholdt pinselejre, med deltagelse fra andre vestfynske kredse, i mange år især fra Rørup-kredsen.

Der blev også tilbragt mange weekender herude, hvor vi trænede alle lejrlivets ritualer.

Af de store lejre, som kredsen deltog i, kan nævnes den sidste landslejr i Marselisborg v/Århus i 1962, samt den første Julsølejr i 1967. Ved begge lejligheder deltog Gamborg-kredsen med deltagere.

I perioden var det også en fast tradition at deltage i påskens arbejdslejr på Sletten, hvor der blev knyttet venskaber med ledere fra andre kredse i landet.

Op igennem 60'erne brugte vi ikke den traditionelle klasseinddeling, idet kredsen var organiseret i 3 patruljer, med hver sin patruljefører, og de yngste medlemmer var tilknyttet en af patruljerne.

Særligt erindrer vi sommerlejren ved Asnæs og især natløbet. Ved sengetid ankom en bil fra "toldvæsenet". Vi skulle ud at finde 4 smuglere. Men da børnene kommer hjem, fortæller de, at de har fanget alle 5 smuglere. Det viser sig, at den 5. smugler var en lokal fisker, som sagesløs var kommet med i det planlagte smuglerløb. Da børnene vil fange ham, gjorde han modstand, hvilket bare gjorde børnene endnu mere opsatte på tilfangetagelsen. Heldigvis fik lederne redet trådene ud!

FDFer i 1970'erne

Arne Rasmussen startede i Gamborg FDF sidst i 1960'erne, hvor vi bar den grå uniformsskjorte med tilhørende tørklæder. Vi lærte at binde knob, tænde bål, rejse telt, var på løb og meget andet spændende.

Min første rigtige sommerlejr var en landsdelssommerlejr på Center Sjælland i Freerslev ved Haslev i 1973. Vi var med tog derover, og jeg kan huske, at jeg smed noget ud af vinduet, som ramte en i hovedet i en anden kupé længere henne pga. fartvinden. Vedkommende kom hen i vores kupé og spurgte, hvem det var, hvorefter jeg indkasserede en lussing. Gamborg FDF blev nr. 1, både hvad angik madlavning, orden, løb, konkurrencer m.v. Vi væbnere var meget stolte, da vi tog hjem.

Sommerlejrene sidst i 70'erne og først i 80'erne blev holdt flere gange på Sletten, Solsbæk ved Sæby, Vork, Fangel, Sdr. Nærrå, Vognkær Enge ved Gårslev. Jeg husker specielt sommerlejren ved Sdr. Nærrå. Hver aften lød der diskoteksmusik ret tæt ved lejren. Efter et par aftener kunne vi ikke dy os, og nogle ledere listede

af sted mod lyden for at se, hvad der skete. Det viste sig at være en gåsefarm, som spillede tysk radio for at holde rævene væk.

På en lejr var vi plaget af myg, og leder Henrik Rasmussen, Kauslunde, fandt nogle kugler i køkkenskabet, som viste sig, da vi undersøgte dem nærmere var beregnet til pissoiret og altså ikke mølkugler.

Landslejren 1981 var vi sammen med Middelfart og Rørup på Sletten, da ingen af kredsene på dette tidspunkt havde ret mange væbnere. Vi byggede den nye Lillebæltsbro med reb og rafter, og telte blev syet til som landfagene.

Landslejren 1986 var Gamborg FDF/FPF selv af sted. Vi havde lånt en kærre af spejderne i Eltang. Vi tog toget til Skanderborg og gik til Sletten med en overnatning undervejs.

Hvert år havde vi pinselejr, som for det meste foregik på Svinø ved Eskilds sommerhus. Ligeledes havde vi en sensommerweekend-lejr i september, hvor Nordvestfyns distrikter var samlet. I mange år havde vi en weekendlejr i december, hvor vi lejede Toppen i Harndrup.

Fastelavn holdt vi nogle år sammen med Middelfart og Rørup, hvor vi foruden tøndeslagning havde et orienteringsløb.

Kristi Himmelfartsdag var der Tumlinge-Pilte stævne på skift i distriktets kredse. Vi havde det i 1985, hvor vi lånte Hyllehøjsskolens sportsplads og toiletter. Trods regn var mange mødt op og præsten i Føns, Karen Larsen, stod for gudstjenesten. Arrangementet forløb godt.

Fire gange om året samlede vi papir ind. Til at begynde med læssede vi aviser, blade, kornsække, foderstofsække, men ikke gødningssække ind i togvogn, der holdt på sidesporet på Kauslunde Station. FDFernes fædre kørte med traktor og vogne, når vi samlede ind. Store Bededag blev endvidere indsamlet gl. jern, akkumulatorer, zink, bly, m.m. Senere fik vi containere sat til papirindsamlingen. Prisen på papir var i begyndelsen god med ca. 30 øre/kg, men faldt til ca. 10 øre/kg.

Hvert år startede med gudstjeneste i Gamborg Kirke den første søndag efter nytår, hvor vi havde fanen med.

I nogle år blev udgivet et lille kredsblad 3-4 gange om året med arrangementer, adresser, vittigheder, mm.

Medlemstallet svingede en del i årene 1975-86, men lå mellem 25 og 50, så nogen stor kreds var det ikke på det tidspunkt.

Efter landslejren 1986 stoppede jeg som kredsleder i Gamborg FDF/FPF.

FDF/FPFer i 80'erne

Selvom jeg oplevede hele årtiet, vil jeg hovedsageligt fortælle om de første 6 år, da de står som noget helt specielt for mig.

Jeg begyndte i Gamborg FDF/FPF efter sommerferien 1980, jeg var 7 år, jeg var tumling, vi skulle have Dorthe, vi lavede perleplader. Det var skægt. Siden da har jeg været tilknyttet Gamborg FDF/FPF! Når jeg ser tilbage på de næsten 20 år, er det med en helt speciel følelse, da Gamborg FDF om noget har været med til at give mig det liv jeg har i dag.

De 20 år kan deles op i to perioder. To vidt forskellige perioder. Min barndom og min ungdom i FDF. Selv om jeg stadig var barn, da Arne Rasmussen stoppede i 1986, stoppede min barndom i FDF sammen med ham. Det lyder måske meget dramatisk, og det er egentlig ikke meningen, men Gamborg FDF dengang og nu er i mine øjne usammenlignelige.

Af andre ledere ud over Arne med det store engagement og den stærke trang til at gå 50 km i træsko, var der hans lillesøster Dorthe, lillebror Lars, Henrik Rasmussen fra Kauslunde, Michael Klitgård og min storesøster Anna Marie. Dorthe var altid god for en godnat-trutter. Lars for en sjov bemærkning, og hvad Michael var

god til, ved jeg ikke rigtig, for han var meget renlig og altid i bad. Men flink, det var han. Anna Marie var min søster, så hun var praktisk og god at ha`.

En grundsten i Gamborg FDF i denne periode var de årlige pinselejr ude på Svinø. Jeg husker dem mest med en følelse af våde sko. En lejr var helt speciel. Nogen havde bygget en stor tømmerflåde og lagt den lige der, hvor vi skulle have vores pinselejr. Om lederne kendte dem, der ejede den, aner jeg ikke. Men de sagde ikke noget til, at vi sejlede på den hele weekenden. Jeg glemmer aldrig, da en flok havde sejlet den helt der ud, hvor strømmen var stærk nok til at trække tømmerflåden med sig. Børn kan sagtens samarbejde om at padle med nogle gamle brædder, når bare omstændighederne er rigtige.

Hver jul tog vi til Toppen. De lejre var meget eftertragtede på daværende tidspunkt. Det eneste vi lavede, var at springe på skrænterne ned til en stor grusgrav, lave juledekorationer til vores sommerlejrfester og snakke hele natten. Der var aldrig ro om natten på de lejre. Der var altid rift om sovepladserne lige oven for trappen. Sov man der, lå man nemlig halvvejs inde hos pigerne. Som Toppen er indrettet, kan det kun gå galt.

Den førnævnte sommerlejrfeest blev afholdt hvert år i december måned. Hele kredsen var samlet med forældre for at se lysbilleder fra sommerlejren, og for at få sit årsmærke. Det var en god tradition.

Et af de arrangementer, som vi stadig afholder i kredsen er papirindsamlinger. Dengang foregik det med traktor og vogn. Det kunne være meget koldt og varede hele dagen, men vi unger var ikke kede af at deltage alligevel. Det er måske svært at forstå, men man skal huske på at i starten af firserne smed folk stadigvæk deres gamle pornoblade ud til FDFerne. Der kan være mange nøgne damer på en traktorvogn.

Hver sommer tog vi naturligvis på sommerlejr. Hele konceptet var noget med at hygge sig og undgå at gå i bad. Et år, da Martin kom hjem, tog hans mor hans toilettaske, åbnede den, og hev en hel tikrone op af den. Jeg har utallige minder fra alle disse sommerlejre, men et særligt natløb skal nævnes, for det grænsede nærmest op til det geniale.

Alle blev vækket en nat. Dorthé var blevet kidnappet, og vi skulle ud for at lede efter hende. På trods af at der ikke skete noget som helst, indtil vi fandt hende igen, fik vi hurtigt brygget en god historie sammen.

Mange sagde bagefter, at de godt vidste, at det bare var et natløb. Men sjovt nok var der ikke nogen, som snakkede om det under løbet. En af de samme personer gik rundt med hans kniv trukket. Han viste os andre, hvordan han holdt den, og hvorfor det var smart at holde den sådan. Det kunne vi andre godt se det smarte i, Ja, måske ikke de helt små piger som var bange og savnede Dorthé. Løbet gjorde så stort et indtryk, at da væbnernes cykler blev ”stjålet” to år efter, begyndte flere af tøserne at græde, for det var bare for meget. Jeg vil aldrig glemme, hvordan Arne fik pisket stemningen op den aften. Tak for det.

Alt i alt var det ikke så struktureret dengang, men det var skægt. Vi lavede ikke mere end højst nødvendigt, men vi var en lille sammentømret flok, som kunne, hvis vi ville. Landslejren i 1986 viser meget godt hvordan ånden var. Vi fik aldrig rigtigt bygget vores lejr færdig, men hele sognet kendte os. Vi var velkomne over alt og fik sjældent klager. Dvs. der var jo den ene aften, hvor jeg så Arne stiktosset for første og eneste gang. Det var sidst på aftenen, og nogen af os sad nede ved Horsens I. og sang. Pludselig kom Arne og sagde, at når vi var færdige her, gik vi lige hjem i seng, der var blevet klaget igen. Sagde han virkelig noget om, at vi var blevet truet om hjemsendelse?

Når vi ikke sang sange, huggede vi brænde. En dag hævdede Carsten, at han kunne hugge vores huggeblok over i fem hug. Mikkell ville da godt vædde alle sine lomme penge på, at Carsten ikke kunne. Men det ku' Carsten godt. Så stod kredsens der med to huggeblokke, og en Mikkell med røde ører. Han nægtede at

betale de 130 kr., det drejede sig om. I stedet gik han hen og gav sig til at hælde vand ned igennem komfurets skorsten. Han ønskede blot at finde ud af, hvor meget vand der skulle til, før det løb ud af lågen. Jeg kan ikke længere huske, hvor meget vand det drejede sig om. Sådan kunne man blive ved, men jeg vil stoppe her med en stor tak til Arne og Co. Og et stort håb om at alle de børn, der har gået, og stadig går til FDF i Gamborg, har haft det lige så sjovt som jeg selv. Tillykke med de 50 år.

Lise Pedersen

FDF/FPF i 1980'erne

80'erne var det tidspunkt, hvor jeg begyndte at gå til FDF/FPF. Dengang var kredsen lille med kun få børn, idet der var stor udskiftning af både børn og ledere. Kredshuset var hverken stort eller flot, der var kun to rum plus et toilet, som ikke blev brugt på grund af udseendet.

Det var ikke de store aktiviteter, vi fik lavet i kredsen, men os der kom hver uge, lagde ikke mærke til det. Det var et sted, hvor vi kunne have det sjovt på trods af aldersforskellen.

Peter Nielsen og Mads Brinch Christensen

FDFere i 1990'erne

Det at være FDFer i 90'erne har givet os mange gode oplevelser, som vi aldrig vil glemme. Blandt andet vores superbe sommerlejre, de fantastiske firkløverweekender og de ”vidunderlige” weekendture - og vi kunne fortsætte i en evighed.

Når vi tænker tilbage, har landslejren nok været det største, vi har været med til. Men også seniorkurserne har givet os store oplevelser. I påske- og efterårsferien kunne vi tage til Sletten, Vork eller Center Sjælland – være der i 6 – 7 dage, have det sjovt og hyggeligt og lave mærkelige ting. Som for eksempel at bygge tømmerflåder af et par poser, 5 mælkekasser, 4 rafter og lidt reb eller lave kunstskejteløb på en presenning med brun sæbe.

FDF i 90'erne har været morskab, galskab, vildskab og selvfølgelig venskab.

FDFer i 2000'erne

FDF er sjovt og spændende, fordi man laver mange ting så som at lege lygteleg, fange krabber, konkurrencer og meget andet.

Mine ledere – Per, Brian, Helle, Gerth, Annette og Katia – er søde og jeg håber også at andre klassers ledere er søde.

FDF har mange sjove traditioner, som at bede Fadervor og synge ”Nu tændes alle stjernerne”. Jeg synes at det er godt, at folk går til FDF, for det er bare fedt!

De sidste ord

Dette hæfte om FDF Gamborg gennem tiderne er (som du som læser sikkert har opdaget) skrevet af nuværende og tidligere medlemmer i FDF Gamborg.

Vi vil fra kredsens side sige dem mange tak for det arbejde, de har lagt i det. Samtidig vil vi også gerne takke dem for det store arbejde, de hver især har lavet i FDF Gamborg.

Vi ville selvfølgelig gerne have samlet alle de mange gode minder, der er om FDF Gamborg, men lad os stoppe her. Så kan det jo være, at vi til kredsens 100 års jubilæum udgiver en hel mindebog, hvem ved

Firkløveret – i store træ

Af: Jens-Jørgen Jensen

Op til landslejren i 1986 foreslog Landsforbundet, at kredsene skulle have en venskabskreds. I den forbindelse blev FDF Skjern og FDF Middelfart ved et tilfælde sat sammen.

I FDF Middelfart var der ikke stor begejstring over at skulle være venskabskreds med en kreds fra "det mørke Jylland". Men det blev hurtigt gjort til skamme, da det viste sig, at ledere og børn i Skjern jo faktisk var gode nok.

Og da en leder fra FDF Skjern blev kæreste med en leder i FDF Fjeltstervang i 1988, og da Anni & Kaj Hermansen samtidig flyttede fra FDF Middelfart til FDF Gamborg – Ja, så var FIRKLØVERET skabt.

Firkløveret bestod altså af de fire FDF-kredse fra Fjeltstervang, Skjern, Middelfart og Gamborg.

Fra starten af har der været stor entusiasme de fire kredse imellem. Der blev afholdt to weekendlejre hvert år, den ene på Fyn og den anden i Jylland. Desuden var lederne hvert år på en lederweekend, hvor der blev hygget og planlagt de kommende arrangementer.

En tilbagevendende begivenhed var en fodboldturnering mellem de fire kredse. Det gik børnene (og nok også lederne) meget op i. Men – næsten – alt skete i fred og fordragelighed, og der var flotte vandrepræmier til alle,

I 1991 deltog de fire kredse på landslejren. Vi havde fået lov til at ligge sammen, så vi var rigtig mange børn og ledere på samme lejrgrund i ”Havet” (den afdeling af landslejren, hvor vi hørte til). Opbygningen af lejren skulle ligne et skib, havde vi bestemt, og et skib skal have et navn. Naturligvis skulle navnet være ”Firkløveret”, men da en væbner (Lise Pedersen, Gamborg) skulle døbe skibet, snublede hun og kom til at udtale ordene: Skibet skal hedde Firkløveret, UPS”. Så det blev selvfølgelig navnet på vores lejrplads på landslejren, FIRKLØVERET-UPS... 😊

Op til landslejren i 1996 lavede Landsforbundet om på strukturen. Nu skulle kredsene ligge sammen med de øvrige kredse fra det distrikt, hvortil vi hørte. For FDF Gamborg var det Vestfyns Distrikt. Der var derfor ikke muligt at ligge sammen med de andre kredse i Firkløveret længere.

Dette, sammenholdt med ledere der stoppede i de forskellige kredse, gjorde, at samarbejdet lige så stille ebbede ud. For nogle af ledernes vedkommende udveksles der stadig julekort og små hilsner på Facebook o.lign.

Sommerlejre – i store træ

Af: Jens-Jørgen Jensen

En af de store kerneaktiviteter i FDF er og har altid været lejrturene. Og især SOMMERLEJREN er nok en af de ture, der står skarpest i en FDF-dreng eller FDF-pigers erindring. Det var en helt uge væk fra far og mor, det var frisk luft fra morgen til aften og ikke mindst samværet med de andre fra ens FDF-klasse og resten fra kredsen.

Oftest var sommerlejren delt mellem ”de små” (det vil sige, puslinge, tumlinge og pilte – børn i alderen 6-10 år) og ”de store” (væbnere og seniorvæbnere – børn i alderen 11-15 år).

For FDF Gamborg var det en selvfølge at tænke på de børn, der måske ikke havde det så nemt. Derfor tilbød vi hvert år Middelfart Kommune, at de kunne sende et par børn eller tre med på vores sommerlejr. Det var børn, som havde brug for at komme lidt væk hjemmefra, og som havde brug for en god sommer-oplevelse.

Væbnere og seniorvæbnere sov i telte på pladsen, bygge borde og hævdede bålsteder af reb og rafter, lavede mad over bål, og hvad der ellers hørte sig til på en velfungerende lejrplads. Der blev hygget, skrevet breve hjem, taget på hike og meget mere.

Og så blev der også tid til at arbejde med den historieramme, der var på den pågældende sommerlejr. Temaet blev foldet ud sammen med puslingene, tumlingene og piltene – og ikke mindste seniorerne og ledernes kæmpe store arbejde med at skabe en fantasiramme for lejren.

Størst i min erindring er sommerlejren på Sletten ved Silkeborg, hvor temaet var HARRY POTTER. *(Jeg undskylder for de næste linjer, der vil forekomme diverse referencer til bogserien om den magiske troldmand, som alle børn kender).*

Ideoplægget havde vi fået fra Landsforbundet, men vi skulle jo selv redigere i det, så det passede til FDF Gamborg.

Fra starten af mødte børnene ved stationen i Kauslunde, da de selvfølgelig skulle med toget fra spor 9½. Et tog havde vi dog ikke, men en bus blev pakket ind i sort plastik, så det lignede et tog, og så gik turen ellers mod lejren.

Ved ankomsten skulle børnene fordeles på deres kollegie via fordelingshatten (en leder placeret under et bord). Her skulle de bo i en uge, forsøge at skaffe så mange point som muligt til deres kollegium, så de i sidste ende kunne vinde konkurrencen...

Og så blev der ellers lavet kapper, tryllestave, øvet magiske tricks og spillet quidditch. Og ikke mindst natløbet den sidste nat, vil mange nok tænke tilbage på, som noget helt fantastisk. At gå rundt i en skov, hvor der sker en hel masse skræmmende små skuespil, kan være en skræmmende oplevelse for de fleste. Men det skete selvfølgelig trygt, idet alle gik sammen, man kunne få en leder eller senior i hånden.

Alt endte godt og i bedste Harry Potter-stil også i en kæmpe fest, hvor der blev fortæret en helstegt pattegris (ofte sponsoreret af Slagter Lund) og en masse salat tilberedt af vores faste tante-team bestående af Susan Nielsen og Pia Esborn m.fl.

En anden sommerlejr, som jeg her vil nævne er ”Jagten på Fynshovedmanden” (afviklet på Martofte på Fynshoved), hvor vi til hvert lejrbaal hørte mystiske hovslag fra galopperende heste. På natløbet fik besøg af hekse og senere den hoved-

løse rytter, der ved hjælp af tapre FDF'ere blev lagt i graven og ikke længere skulle ride rundt.

At beskrive en sommerlejr med få sætninger er en umulig opgave. Hele oplevelsen ligger lagret i minderne hos ethvert lille FDF-barn, hver med sine egne oplevelser af en lejr, der har budt på så meget, at alle ikke kan opleve alt.

FDF Gamborg og kirken

Af: Jens-Jørgen Jensen

Pr. definition er FDF og den danske folkekirke tæt forbundet. Det er således en del af FDFs formålsparagraf, at man ude i kredsene skal ”møde børn og unge med evangeliet om Jesus Kristus. Vi tror på, at børn og unge har brug for et ståsted i livet.”

I FDF Gamborg havde vi gennem mange år et formidabelt samarbejde med sognepræst Jette Rosendahl. Udover at Jette sad i kredsens bestyrelse, så var hun en aktiv medspiller, når FDF Gamborg afviklede den årlige BUSK-gudstjeneste

den sidste søndag i oktober, og andre gudstjenester, vi gerne ville afholde.

Ofte var gudstjenesten lagt i hænderne på seniorlederne (Jens-Jørgen Jensen og Simon Engberg) og seniorerne (Unge i alderen 15-18 år). Der er således blevet afviklet julegudstjeneste som et stort totalteater med folketælling, de vise mænd der går gennem kirken, en jomfrufødsel udført som skyggeteater mv. Der er blevet kørt på knallert op af kirkegulvet. Der er blevet holdt påskegudstjeneste i en total mørkelagt kirke, hvor påskens tema blev fortalt gennem lyde, såsom borde der væltes, penge der rasler, hanegal, søm der slås i planker osv. osv.

Vi har altid følt, at vi havde frie hænder til at gøre, hvad vi ville, men også i bevidsthed om netop at møde børn og unge med evangeliet, så Jette også kunne stå inde for det, vi havde hittet på.

Udover gudstjenester, så har budskabet om Gud og Jesus også været en del af de ugentlige møder, og en vigtig del af både weekend- og sommerlejre. Aldrig dét vigtigste, men som en naturlig del af det at gå til FDF, og derved en tro og et budskab børn og unge har kunnet falde tilbage på, når de havde brug for det.

FDF Gamborg i ledelse og tal

Af: Jens-Jørgen Jensen

Den 3. maj 1950 blev FDF Gamborg-Kauslunde stifter. FDF Gamborg-Kauslunde var navnet på kredsen indtil 1979, hvor navnet blev ændret til FDF Gamborg.

Den første kredsfører hed Th. Stamer. Ja, dengang hed det kredsfører, men på grund af referencer til en vis fører under 2. verdenskrig, blev titlen senere ændret til kredsleder. Th. Stamer var kredsleder indtil 1956, mens Vagn Krogh var kredsens første formand fra 1950 til 1969.

De første medlemstal jeg har til rådighed tæller 36 drenge. I starten var FDF Gamborg-Kauslunde kun for drenge, idet pigerne først kom til i 1974, hvor der er registreret 18 piger og 29 drenge.

Medlemstallet har gennem tiderne bølget op og ned. Således blev der i 1957 og 1964 registreret 0 medlemmer, mens der i 2002 blev registreret 155 medlemmer. Faktisk talte kredsen i perioden fra 1996 til 2005 mere end 100 medlemmer. Ret godt gået af en lille landsbykreds med få indbyggere i Gamborg by!

Som det tit går, når ildsjælene stopper i en forening, gik medlemstallet støt ned, så der i 2017 kun var voksne medlemmer tilbage i kredsen. Det bliver derfor Jón Midjord Bommerholdt (kredsleder 2012-2018) og Henning Søgaard Nielsens (formand i 2015) opgave at afvikle kredsen.

FDF Gamborg bliver indstillet pr. d. 24. november 2021.

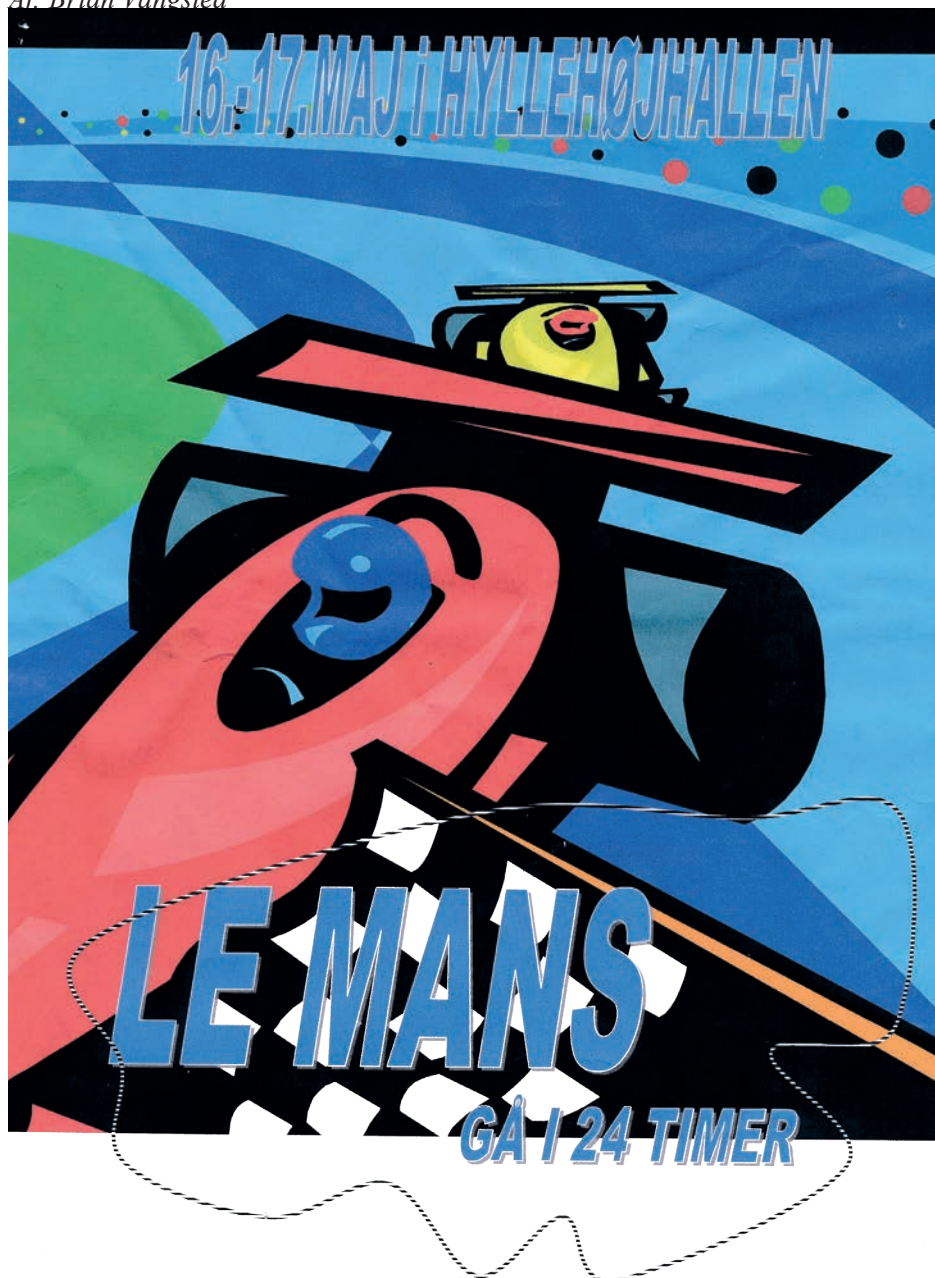
Gennem kredsens 71-årige levetid, havde kredsen 17 forskellige kredsledere og 15 forskellige formænd. Nogen var det i lang tid og flere gange, andre kun kort:

Kredsledere	År
Th. Stamer	1950-1956
Eskild Gormsen	1958-1966
Finn Østergaard	1967-1969
Jørgen Jørgensen	1969-1971
Axel Hansen	1972
Albert Hansen	1973-1981
Arne Rasmussen	1982-1986
Jens Thuesen	1987
Fl. Klitgaard Sandgreen	1988-1989
Anni Hermansen	1990-1991
Søren Larsen	1992
Jens-Jørgen Jensen	1993-1994
Anni Hermansen og Jens-Jørgen Jensen	1995-2003
Dennis Schmidt	2005-2006
Dennis Schmidt og Per Nielsen	2006-2007
Brian Vangsted og Allan Weimar	2007-2009
Brian Vangsted	2010-2012
Jón Midjord Bommersholdt	2012-2018

Formænd	År
Vagn Krogh	1950-1969
Eskild Gormsen	1973-1975
Aase Jepsen	1976-1978
Inge Klitgaard	1979-1986
Fl. Klitgaard Sandgreen	1987
Jens Thuesen	1988
Axel Hansen	1989-1992
Hans Møller Hansen	1993-1995
Finn Klerens	1996
Mona Jørgensen	1997-2001
Frank Sørensen	2001-2004
Anni Hermansen	2004-2005
Jens-Jørgen Jensen	2005-2009
Karin Kjemtrup	2009-2014
Henning Søgaard Nielsen	2015

Gå le Mans 2009

Af: Brian Vangsted

En stor del af at være med i FDF Gamborg er at finde på måder at tjene penge til foreningen.

Gennem mange år havde FDF Gamborg avisindsamling et par gange om året, hvor medlemmerne med deres forældre hjalp til.

FDF Gamborg fik rigtig god opbakning fra forældrene og de lokale, når der skulle skaffes alt fra trailere, varevogne til manuel hjælp.

Avisindsamling bygger på en aftale med kommunen om en pris per indsamlet kilo papir. Middelfart kommune besluttede at opgradere sine genbrugspladser, således at folk selv skulle aflevere deres papir og pap.

Samtidigt indkørte man klip i kørekortet, hvis man havde for mange børn på bagsædet, hvilket betød at lysten til at samle ind forsvandt.

Hvad gør man så?

Vi samlede nogle ledere og gik i gang med at smide mange mærkelige ideer på bordet. Pludselig blev der sagt Le Mans. Hvad med at lave et 24 timers gå-arrangement, hvor man lavede hold som i Le Mans og en bane udformet som den rigtige bane i Le Mans!

Der var ikke langt fra tanke til handling. Hvad og hvordan blev hurtigt planlagt og det blev som følgende:

Arrangementet skulle foregå i Hyllehøjhallen. Medlemmerne blev inddelt i hold, hvor hvert medlem af holdet skulle ud og finde sponsorer, så man fik et beløb pr. gået omgang. En omgang var 960 meter. Samtidigt var der hovedsponsorer, således at der var storskærme, hvor man kunne se hvor langt de enkelte og holdene havde gået.

For at kunne holde styr på omgange, fik Jon (leder) udviklet et program, hvor man med en chip scannede sig ind, hver gang man passede startlinjen. Informationerne blev så løbende vist på de opsatte storskærme.

Endvidere var der forplejning, soveområder samt førstehjælpsområde, hvor vabler mm. kunne behandles.

I køkkenet blev der arbejdet på fuld knald med at lave kødsauce med pasta, morgenmad, kager, salater mm.

Om natten var der en hel speciel stemning. Lyset blev dæmpet og banen oplyst af knæklys, samtidigt med at musikken blev slukket. Man kunne høre børnene sove samtidig med, at der blev gået og talt sagte på banen.

Kl. 7 blev der spillet lidt stille godmorgen-musik, og så var det tid til morgenmad. Løbet gik fra kl. 12 til kl. 12 næste dag.

Arrangementet blev en kæmpe succes. Der blev sat mange rekorder. Den længst gående af alle, Bent (10 år) gik 90 km. på 24 timer. Det højst indtjente beløb for en enkelt person blev 15.000 kr. Og kredsen tjente op til 80.000 kr. på sådan en weekend.

Gå Le Mans fortsatte i 3 år og var en stor succes.

Tak til alle som gjorde det muligt.

Hvorfor være FDF leder?

Af: Brian Vangsted

Ja, hvordan ender man som FDF-leder. I mit tilfælde så var det ikke så kompliceret. Jeg havde selv som barn/ung været en del af KFUM i Nr. Åby, så da vores søn Jonas var 7 år gammel, tog jeg ham med op til FDF Gamborg for, at han skulle prøve det.

Der mødte jeg Anni Hermansen, og så var der ikke så mange muligheder for at komme hjem igen, hvis man ikke meldte sig som leder. 😊

Nej, jeg blev spurgt, om jeg ikke havde lyst og hvorfor ikke? Jeg har altid godt kunne lide udendørslivet, så der var ikke langt fra tanke til handling.

At være leder betyder, at man har en "klasse", f.eks. væbner (10-12 år), som man gennem en sæson lærer færdigheder og har mange aktiviteter med. Det spænder lige fra knob, førstehjælp, omgang med knive/økser, opbygning af lejrfaciliteter, vandreture og til kirkegang.

Der bliver brugt mange aftener, weekender og ferier på FDF, men fællesskabet og lysten til at opleve og lave aktiviteter giver energi. Og når man så har haft en stor opbakning fra lokalsamfundet så bliver alt meget lettere. *(billede viser forældre til arbejdsdag)*

Og derfor har det været positivt at være FDF-leder. Man er sammen med andre ledere, som har de samme ideer. Man finder det indre barn frem igen og leger sig lidt igennem voksenalderen. Kommer væk fra den daglige rutine.

Dagligdagen som leder er at få arrangeret de ugentlige møder, weekendture og sommerlejr. Der går mange timer med det. Men når man selv har indflydelse på, hvad indholdet skal være, så betyder tiden ikke noget.

Det endte med 12 gode år som leder i FDF Gamborg med masser af oplevelser og udfordringer.

Min første landslejr

Af: Brian Vangsted

Man kan ikke forestille sig hvordan det er, inden man har prøvet det! Men det er en fantastisk oplevelse. Mere end 20.000 FDFere samlet ved foden af Himmelsbjerget på området Sletten.

Det er Landslejr 2006, og vi ankommer alle i hundredevis af busser, der snor sig igennem skovområdet for at bringe os ind til lejrområdet. Vi er alle spændte på den næste uges oplevelser.

FDF Gamborgs Piltelejr skal bygges op. Alle går til den med at bygge køkken, spiseborde mm., telte bliver stillet op og børnene får anvist, hvor de skal sove. Sletten er et 121 ha naturområde, hvor der bygges lejre, gader med butikker og områder med aktiviteter. En FDF-by med 20.000 indbyggere, og alt hvad der hører til.

Dagens program går med at stå op ved 6-tiden, hvor der tændes op i bålet, så der er kaffe og te fra morgenstunden. Klokkeren 7 høres trompetens klare toner som et tegn på, at alle skal stå op.

Der er arbejdsdeling, så hver enkel ved, hvad de skal lave.

Efter morgenmaden er der gudstjeneste enten fælles med andre kredse eller kun med sin egen kreds. Dagens program gennemgås. Der er fælles aktiviteter, kreds-

aktiviteter, løb og fritimer i løbet af dagen. Og der skal også forberedes frokost og aftensmad.

Nogle af højdepunkterne på en landslejr er de fælles lejrball, hvor 20.000 FDFere går mod fællespladsen og samles til fælles hygge. Når man sidder der på græsset og synger sange, så får man en fantastisk følelse af samhørighed.

Også de mindre lejrballsarrangementer er hyggelige. Her er det de enkelte kredse, som underholder. Børn som voksne. Og FDF Gamborg laver naturligvis sketchen med tandbørsten, hvor det slutter med at skyllevandet fra alle drikkes af sidste mand!

Madlavning er en opgave for sig selv. Alt laves over bål, så der skal hugges brænde og forberedes, så alt er klar til rette tid. Det er varmt at stå ved bålkomfurerne, og når solen bager ned, så er det umenneskeligt. Men netop derfor er man FDFer. En landlejrdeltagelse er et minde for livet. 😊

Norge 2010

Af Kasper Richter Rasmussen

Efter at have boet i København i nu over fem år, kan jeg tit savne min opvækst i Gamborg. Nogle af de særlige minder stammer især fra tiden i FDF. Dette var først og fremmest et sted, hvor jeg lærte at bruge en kniv, binde et råbåndsknob og starte et bål – oftest med hjælp af tændvæske. Men de vigtigste livslektier var ikke undervisningen. Det var den særlige holdånd, der opstod, når man var sammen i en kano, skulle slå et telt op eller hente tændvæske til det drilagtige bål. Vores lille gruppe i alderen 12-15 år var anført af Jette og Brian – nogle vellidte mennesker i Gamborg, som jeg vil vove at påstå, ingen før har fanget i dårligt humør.

Vi havde efterhånden gået sammen i nogle år, og allerede dengang havde vi mange gode oplevelser i rygsækken. Men et år skulle toppe alle, idet planen for sommeren 2010 var en regulær vandretur til Stavanger i Norge. Vi brugte derfor sæsonen en anelse anderledes, fordi nu var aktiviteterne med et helt særligt formål: Nemlig forberedelser til turen. Jeg husker også en onsdag aften, hvor vi mødtes i Spejdersport i Odense med det formål at købe nogle af de ting, som vi manglede. Vandrestøvler, rygsække, regntøj, kraftige bukser, soveposer og jeg kunne blive

ved – og det gjorde jeg, hvor min opbyggende far blev mere og mere træt henne ved kasseapparatet. Vi brugte tid på at lære at pakke rygsækken, forberede rummad, høre på oplæg og så gik vi mange ture – oftest i weekenderne.

I juli måned skulle vi afsted og køre mod Hirtshals og videre mod Norge. Omsider skulle vi starte med at gå. Vi gik på ruter med tydelige markeringer fra hytte til hytte. Første dag gik nogenlunde, hvor jeg blev overrasket over, hvor træt jeg var om aftenen. Måske var det den lange køretur eller måske var det hårdere, end jeg havde forventet. Vandredagene gik med utroligt flotte udsyn, skiftevis regnvejr, blæsevejr og flot solskinsvejr. Nogle gange gik vi og snakkede om alt mellem himmel og jord, andre gange gik vi for os selv opslugt i vores egne tanker. Hver gang vi stødte på en vandkilde, stoppede vi op og drak af den med vores foldekopper, fyldte flaskerne, og gik videre igen. Nogle gange kom vi til hytterne som de eneste, og nogle gange var der flere. Tiden i hytterne var de hyggeligste. Dette var ikke en tid før Facebook eller smartphones, men vi savnede dem ikke da vi fik te og spillede kort. Toiletbesøgene foregik enten på stien, hvis man var uheldig, og ellers i et skur på en bænk med et hul ned til en stor tank.

Vi havde det sjovt. Jeg husker særligt en aften, hvor os drenge skulle sove på et værelse, da en begyndte at tale om, hvor brandfarlige prutter egentlig var. Nysgerrige som vi jo var i den alder, måtte vi altså hellere teste det. Vi tog tjansen lidt på runde med henholdsvis at bukke forover og anstrenge sig, mens en anden holdt en tændstik op. Det lykkedes ikke helt at lave den stikflamme, vi havde regnet med, men sjovt var det da. Vi aftalte det var en hemmelighed mellem os, og lagde os til at sove. Næste morgen gik vi ned i stuen til resten af gruppen, der braste sammen i grin. Hytten var alligevel for lille, og der var for lydt til, at de ikke kunne undgå at høre med om hele vores stunt.

Vi hjalp hinanden som et hold, fordi vi kom ikke igennem denne smukke oplevelse uden at støtte hinanden, når det var hårdt. Nogle gange skulle vi holde hinanden oppe, nogle gange skulle vi hjælpe hinanden over bække og åer og tage hinandens tasker. Højdepunktet for turen kom på en af de sidste dage, hvor det gik op for os, at vi kunne optjene det mest eftertragtede FDF-mærke: Hulihovedet-mærket. Det havde altid været op til et skøn hos FDF-lederen, hvordan man kunne gøre sig fortjent til dette mærke. Men en kælketur i juli måned i t-shirt var indiskutabelt.

Alle gode ture må få en ende, og det gjaldt også for os, da vi vendte mod Danmark igen. Jeg husker ikke meget fra turen hjem, jeg sov nok det meste af tiden. Jeg husker dog, at vi havde det sjovt på færgen, på trods af at vi ikke havde været ordentligt i bad i en uge. Minderne ligger tilbage, og giver mig altid smil på læben. Det er i hvert fald den eneste FDF-tur, som jeg har været på, hvor vi ikke havde brug for tændvæske, men havde humøret højt under hele turen.

Min mor og far var på fornavn med alle byens børn

Af Julie Lyskjær Pedersen

At bo i en lille lokalby med korte afstande til alt, legekammerater lige om hjørnet og hvor trygheden er allestedsnærværende, er en oplevelse jeg under alle børn i deres opvækst. Sådanne omgivelser er jeg nemlig selv vokset op i, og i mange sammenhænge føler jeg også, at det i høj grad har været med til at præge den person, jeg er i dag. Til dette hører også engagementet i det lokale foreningsliv og de mange frivillige timer, det fører med sig. Jeg selv blev en del af det lokale foreningsliv, da der en dag stod en repræsentant fra den lokale FDF-kredsovre på skolen og bød alle børnene på spejderhagl hæftet fast på indmeldelsesblanketter.

Og selvom det måske i dag kan lyde en smule kontroversielt, at en vildt fremmed står og tilbyder små børn slik, så var det ikke desto mindre det, der skulle til for at vække min interesse.

Forventningsfuld mødte jeg derfor op en mandag i 1996 nede i Væbnerborgen i Gamborg for at se, hvad det der FDF var for noget. Hurtigt blev jeg fanget af alle de sjove og anderledes aktiviteter, lysten til at være uden for og alle de praktiske færdigheder, vi lærte gennem leg.

Uge efter uge kom jeg glad hjem og fortalte om alle de sjove og spændende ting, vi havde lavet til FDF. Fortællinger der meget hurtigt vækkede en interesse hjemme ved resten af familien. Derfor gik der heller ikke længe før, end at hele familien var engageret i den lokale FDF-kreds. Begge mine forældre blev ledere og havde deres egne FDF-børn i forskellige aldre, hvilket også betød, at mindst et medlem var familien altid var at finde nede i Væbnerborgen i løbet af ugen. Der gik da heller ikke længe, før end at alle byens børn var på fornavn med både min mor og far, ligesom de også kunne navnene på samtlige børn i byen. Og selvom mange børn på et eller andet tidspunkt når en alder, hvor de kun kan være flove over deres forældre. Så var der også et eller andet utrolig trygt og nærværende ved at have forældre, som var kendt af samtlige af ens venner og flere skolekammerater, og som de alle sammen faktisk rigtig godt kunne lide.

Men udover de ugentlige mødeaftener med skiftende aktiviteter, har jeg også utrolig mange minder om utallige sommerlejre, lederweekender og sociale arrangementer, hvor hele familien har været involveret og brugt rigtig mange timer i både venner og bekendtes lag. Der har været mange sjove timer præget af leg, kreativitet, ambitiøse ideer (de fleste af de ført ud i livet) samt masser af grin og glæde undervejs.

Og udover det i min optik dannende element i at være en del af en forening, given til fællesskabet og evnen til selv at sætte gang i noget, hvis man vil have noget til at ske, så har det også givet mig essentielle inputs til, hvilke rammer jeg i mit voksenliv gerne vil skabe for min egen familie. At være lederbarn og deltage så intents i diverse forberedelser til weekendture, sommerlejre, lederweekender m.m. har ikke kun givet mig utallige kvalitetstimer sammen med mine forældre og masser af sjove oplevelser og minder, som jeg kan tænke tilbage på. Men det har også lært mig værdien i at være til stede sammen, se glæden i praktiske færdigheder kombineret med kreativitet og leg, men allermest glæden i at give til og få af fællesskabet.

Betydningen af det lokale foreningsliv kan for mig ikke understreges nok og bliver kun endnu mere tydelig, når jeg tænker tilbage på min egen foreningsmæssige opdragelse. Rammer jeg selv ønsker at skabe for min egen familie, når den tid kommer, og som jeg rent samfundsmæssigt håber på at kunne blive ved med at værne om. Og selvom det måske ikke nødvendigvis bliver i den lokale FDF-kreds, og at mine egne børn kommer til at være lederbørn, så skal deres barndom indeholde alle de samme elementer, som min egen har haft.

Tanker om FDF Gamborg

Af Anni Hermansen

Da vi (min mand, Kaj, og vores to børn) kom til FDF Gamborg var der 4 medlemmer, men en fantastisk opbakning fra lokale folk og en masse tilflyttere gjorde, at vi efter nogle super år blev en af Fyns største kredse med ca. 170 medlemmer.

Ved årtusindskiftet 1999/2000 var der 178 medlemmer (Fyns største), lederflokken var en skøn blanding af forældre, unge ledere, tilflyttere og gamle ledere fra andre kredse. Vi var en meget blandet flok med stor respekt for hinanden, og både børn og voksne nød at være i hinandens selskab.

Der blev også ansat en ny præst, Jette Rosendahl Larsen. Hun blev medlem af vores bestyrelse og støttede fantastisk op om vores børne- og ungdomsarbejde i kirken.

Og ikke bare en nyansat præst bakkede op, men jeg må jeg sige at folk i og omkring FDF Gamborg i den grad støttede op og var behjælpelige med meget af livet omkring kredsen:

- Kano plads ved "Cykelsmeden".
- Kurts mark på Svinø.
- Arnts skov på Svinø.
- Biler til papirindsamling fra Axel Hansen, Klerens, Brian Vangsted, Carsten Okholm, div. forældre med bil og trailer.
- Lån af Forsamlingshus.

Generelt var det ikke nemt at være "NY" i Gamborg, men når vi kom fra FDF mærkede vi hurtigt, at hele byen og omegn ville støtte op.

Trods dette var der tidspunkter hvor vi stod næsten uden ledere og unge seniorer, sådan er det nok for mange landkredse i FDF. Frivillige ildsjæle og engageret unge, løfter det daglige arbejde og dette bliver hårdt og en pligt, især når de unge skal videre i uddannelse rundt i landet.

Nye ildsjæle kom til, familier med deres børn blev medlemmer og kørte FDF Gamborg videre indtil 2016. Men i 2021 måtte de tilbageværende ledere sande, at Gamborg-borgerne ikke længere havde små børn, de unge mennesker var også blevet ældre og flyttede fra området. Få ildsjæle prøvede, men måtte til sidst opgive at køre kredsen videre.

FDF Gamborg blev endeligt indstillet d. 24. november 2021. Væbnerborgen var blevet solgt til nye ildsjæle i Gamborg, og et nyt fantastisk fællesskab opstod omkring ”Gamborg Kultur og Fritidshus”.

Jette Holm Rosendal

Tidl. Sognepræst i Kauslunde og Gamborg

FDF Gamborg

FDF Gamborg var en naturlig del af mine mange år som sognepræst i sognet. For i bestyrelsen sad også en menighedsrepræsentant – og det blev jeg valgt til, og sad der så igennem alle årene. Og fulgte skiftende bestyrelser, kredsformænd og livets gang i FDF Gamborg.

Da jeg kom til sognet – og mine børn begyndte til FDF – var der en stor og meget aktiv kreds, med god ledelse og gode ledere. Et fantastisk engagement og et stort fællesskab blandt lederne afspejlede sig i spændende aktiviteter for de mange børn, der deltog. Landslejr, lejrball, kanoture og ”spark til dåsen” og lygteleg var alle et hit. Som jagten på de små mærker var det. Der er blevet syet en del mærker på ærmerne gennem tiden.

FDF hviler på folkekirkens grundlag, og det glemte FDF Gamborg aldrig. Det var en stor gave som præst at få, at kirkebesøg og nytårsparade blev prioriteret højt. Og det årlige BUSK – børn-unge-sogn-kirke – arrangement blev stablet på benene i fællesskab.

For de unge mennesker i FDF tænkte ofte anderledes end jeg, og ville gerne prøve

at forkynde på nye måder. Så små optrin blev opført, nye bønner blev skrevet og andre sange sunget. Men helt sikkert til fælles inspiration.

FDF Gamborg var en stor kreds i et lille sogn. Den satte sit præg på byen, for de fleste var på et tidspunkt i kontakt med FDF. Men også børn ude fra omegnen kom og nød godt af fællesskab og glæden ved udelivet.

Men tiderne ændrede sig – flere faktorer spillede ind, og til sidst blev FDF Gamborg en hvilende kreds, indtil den i 2021 endeligt lukkede.

Det var vemodigt at beslutte. Men FDF Gamborg vil for altid have efterladt sig spor – masser af minder og historier kan fortsat blive delt med dem, der engang havde sin gang i FDF.

Tak for tiden med FDF Gamborg – og ikke mindst en stor tak til alle, der bakkede op gennem årtier.

Weekend på Middelgrunden

**Generalforsamling i Kauslunde-Gamborg
Lokalhistoriske Arkivforening
Tirsdag den 25. april 2023 kl. 19.00**

Dagsorden:

- 1. Valg af dirigent**
- 2. Formandens beretning**
- 3. Fremlæggelse af regnskab**
- 4. Vedtagelse af budget – fastsættelse af kontingenter**
- 5. Indkomne forslag**
- 6. Valg:**
 - Bestyrelse***
Gunhild Madsen
Jens Jørgensen
 - Suppleanter***
Kurt Andersen
Rene Brochstedt Jørgensen
 - Revisorer***
Finn Klerens
Svend Nørrelykke
 - Revisorsuppleant***
Maren Lis Kristiansen
- 7. Eventuelt**

Kauslunde-Gamborg lokalhistoriske Arkivforening.

Formand:

Jens Jørgensen, Nymarkvej 5, Gamborg, 5500 Middelfart
Tlf. 4048 1279 . E-mail: nymarkvej5@gmail.com

Næstformand:

Gunhild Madsen, Christiansøvænget 68, 5500 Middelfart
Tlf. 2032 9603 . E-mail: jg.madsen@stofanet.dk

Kasserer:

Marie Rand Andersen, Mølleløkken 11, Gamborg, 5500 Middelfart
Tlf. 2883 5370 . E-mail: trojagama@gmail.com

Sekretær:

Lisbeth Rasmussen, Østerbyvej 20, Gamborg, 5500 Middelfart
Tlf. 4036 4603 . E-mail: strandgaard20@live.dk

Bestyrelsesmedlem:

Ester Nørrelykke, Kærvangen 12, Skrillinge, 5500 Middelfart
Tlf. 6441 2514. E-mail: estern@stofanet.dk

Suppleanter:

Kurt Andersen, Egevej 6, 5500 Middelfart
Tlf. 3066 7759 . E-mail: jokaeg@stofanet.dk

Rene Brochsted Jørgensen, Koesmosevej 19, Kauslunde, 5500 Middelfart
Tlf. 6199 0630 . E-mail: rene.bj1972@gmail.com

Øvrige medarbejdere i arkivet:

Erik Kristiansen, Gamborg
Thorben Iversen, Skrillinge

